

РЕШЕНИЕ

№ 1429

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 16.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6306** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).
Образувано е по жалба на „Търговски център [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. Д. П., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С 456-0405589 от 23.03.2020г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.
Според изложеното в жалбата, оспорената заповед е материално незаконосъобразна, тъй като не са налице предпоставките по чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС. Жалбоподателят счита, че не е доказано по безспорен начин нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. Изтъква се, че в протокола за извършена проверка (ПИП) не са описани обстоятелства за извършено нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС. Твърди се, че към момента на извършване на проверката в търговския обект се е получавала стока, приемана от управителя, който поради това не е могъл в този момент да извърши продажбата на стоките по установения ред. По тези съображения се иска отмяна на оспорената заповед. В съдебното заседание по делото жалбоподателят не се представлява.
Ответната страна – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрк. Р., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 09.03.2020 г. в 07:22 часа инспектори по приходите в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С. извършили проверка на търговски обект – склад № 131, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Търговски център [фирма]. При проверката била извършена контролна покупка на стока (23 кг краставици) на стойност 46,00 лв, платени в брой от инспектор по приходите И. И.. Плащането било прието от управителя К. Д. П.. За извършената продажба не била издадена фискална касова бележка от наличното в обекта и работещо фискално устройство, нито от кошач с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/2006г. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство с ИН на ФУ ДУ393804 и ФП 36529582 е отпечатан КЛЕН за дата 09.03.2020 г., в който сумата от 42 лева не била отразена. За резултатите от проверката е съставен Протокол (ПИП) сер.АА № 0405589//09.03.2020 г., видно от който проверяващите приели, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

Във връзка с констатациите от проверката, на 23.03.2020 г. началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С. издал процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С456-0405589, с която спрямо „Търговски център [фирма] е наложена ПАМ – „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице, което е адресат на акта и следователно е легитимирано да обжалва.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – ОПР16/17.05.2018г., началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Според чл.186, ал.1, т.1 б.„а“ от ЗДДС (в приложимата към датата на издаване на заповедта редакция), на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в

търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането (чл. 25, ал. 4 от Наредбата).

В конкретния случай е безспорно, че за извършената покупка в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект не е издадена фискална касова бележка. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Издаването на фискална бележка от ФУ или касова бележка за извършените покупка и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършената в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.“а“ ЗДДС. Неоснователни са твърденията, че в протокола не са описани обстоятелства за извършено нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС. Видно от съдържанието на протокола, в него ясно и конкретно са отразени действията на контролните органи и установените факти и обстоятелства. Несъстоятелни са наведените в жалбата доводи, че неиздаването на фискална касова бележка се дължало на приемането на стока в обекта в същия момент. След като приемането на стоката в обекта не е била пречка да се извърши продажбата и да се приеме плащането, то по никакъв начин не може да бъде и причина или извинение за неиздаването на касова бележка. Освен това, необходимо е да се отбележи, че такова обстоятелство не е посочено и в обясненията на служителя, извършващ трудова дейност в обекта и присъствал на проверката. С оглед на това съдът приема за установено по категоричен начин, че е налице неизпълнение от страна на дружеството – жалбоподател на задължението по чл.118, ал.1 от ЗДДС, с което са изпълнени предпоставките за налагане на принудителната административна мярка по чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС. Относно определения в заповедта срок на прилагане на мярката административният орган е изложил достатъчни мотиви, които правят извода му обоснован и съобразен с принципа на съразмерност по чл.6 от АПК.

Предвид изложеното по-горе и като краен извод, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на ответника да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 300 лева.

Воден от горното, Административен съд София - град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Търговски център [фирма] срещу Заповед № ФК-С 456-0405589 от 23.03.2020г. за налагане на принудителна административна мярка, издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален

контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Търговски център [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: